

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoP/34/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4618202930
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4618202930.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a sudkýň JUDr. Lýdie A. a JUDr. Sone Vackovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: S. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Topolčany, Škultétyho 1577/8, Topolčany, dieťa matky: M. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. XXXX/X, Y., zastúpená advokátmi: JW. A. Y. a Mgr. Vlastimil Valkovič, so sídlom Andreja Hlinku 4239/58, Y., a otca: K. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. XXX/XX, Z., o návrhu otca na zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti, o odvolaní otca a odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Y. (ďalej „súd prvej inštancie“) zo dňa XX. júna 2020 č.k. 9P/232/2018-199 (ďalej „rozsudok súdu prvej inštancie“), takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa úpravy styku otca s maloletým dieťaťom a v časti náhrady trov konania **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol návrh otca na zverenie maloletej S. do striedavej osobnej starostlivosti, konanie v časti o návrhu otca na zmenu vyživovacej povinnosti zastavil, upravil styk otca s maloletou S. tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou S. počas bežného roka každý nepárny kalendárny týždeň od soboty od 09.00 hod. do nedele do 18.00 hod. a v období letných prázdnin každý nepárny kalendárny týždeň od piatku od 16.00 hod. do nedele do 18.00 hod. s tým, že ak sa stretnutie nebude môcť zrealizovať z vážnych dôvodov, v prípade ochorenia dieťaťa preukázaného lekárskou správou, rodičia sú si povinní túto skutočnosť oznámiť bezodkladne, najneskôr 24 hodín pred začatím styku, v takom prípade sa stretnutie uskutoční v náhradnom termíne, a to v nasledujúcom kalendárnom týždni v rovnakom rozsahu, v období vianočných sviatkov každý páry kalendárny rok dňa 24.12. od 9.00 hod. do 18.00 hod. a dňa 30.12. od 9.00 hod. do 18.00 hod. a každý nepárny kalendárny rok dňa 25.12. od 9.00 hod. do 18.00 hod. a dňa 31.12. od 9.00 hod. do 18.00 hod., v období veľkonočných sviatkov každý nepárny kalendárny rok vo Veľkonočný pondelok od 9.00 hod. do 18.00 hod. a každý páry kalendárny rok vo Veľkonočnú nedeľu od 9.00 hod. do 18.00 hod.. Otec maloletú prevezme a po ukončení styku odovzdá matke v mieste jej bydliska. Matka je povinná maloletú na stretnutie pripraviť a stretnutie s otcom umožniť. Matke uložil tiež povinnosť písomne informovať otca o dôležitých otázkach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, predovšetkým o jeho zdravotnom stave, školskej dochádzke, záujmových a mimoškolských aktivitách, a to v pravidelných mesačných intervaloch k poslednému dňu toho príslušného mesiaca. Týmto zmenil rozsudok Okresného súdu Topolčany č. k. 9P/240/2016-166 zo dňa 06.02.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 9CoP/16/2018-207 zo dňa 16.08.2018 v časti úpravy styku otca s maloletou. O náhrade trov konania rozhodol tak, že o náhrade trov konania rozhodne samostatným rozhodnutím.

1.1. Za preukázaný mal skutkový stav, z ktorého zistil, že manželstvo rodičov maloletého dieťaťa bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 30. 06. 2015 č.k. 9P/114/2015-27, ktorým zároveň schválil rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej na čas po rozvode manželstva zveril maloletú S. do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia sú oprávnení maloletú zastupovať a spravovať jej majetok, otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletej sumou 55 eur mesačne, pričom styk otca s maloletou súd neupravil.

1.1.1. Ďalším rozsudkom zo dňa 30. 11. 2015 č. k. 9P/149/2015-25 súd schválil rodičovskú dohodu rodičov maloletej, v zmysle ktorej je otec oprávnený sa stretávať s maloletou každý párny týždeň kalendárneho mesiaca, a to v stredu v čase od 15.00 hod. do 16.00 hod. za prítomnosti matky.

1.1.2. Ďalším rozsudkom zo dňa 06. 02. 2018 č. k. 9P/240/2016-166 zvýšil výživné otca na maloletú S. zo sumy 55 eur na sumu 65 eur mesačne s účinnosťou od 01.07.2017, povolil nedoplatok na zročnom výživnom na maloletú zaplatiť v splátkach a upravil styk otca s maloletou každý týždeň kalendárneho mesiaca, a to v sobotu v čase od 9.00 hod. do 18.00 hod. s tým, že matka je povinná maloletú na styk s otcom riadne pripraviť a v mieste svojho bydliska ju otcovi v určenom čase odovzdať, otec je povinný maloletú matke v určenom čase na rovnakom mieste vrátiť a každý z rodičov je povinný prípadnú prekážku pri realizácii práva na styk druhému rodičovi oznámiť najneskôr 24 hodín pred určeným začiatkom styku. Na odvolanie matky Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 9CoP/16/2018-207 zo dňa 16.08.2018 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku týkajúcom sa úpravy styku otca s mal. S. potvrdil a v napadnutom výroku týkajúcom sa zvýšenia vyživovacej povinnosti otca na mal. S., vo výroku o zročnom výživnom a vo výroku o náhrade trov konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

1.1.3. O vyživovacej povinnosti otca súd prvej inštancie opätovne rozhodol rozsudkom zo dňa 28. 05. 2019 č. k. 9P/240/2016-516 tak, že zvýšil výživné otca na maloletú na sumu 80 eur mesačne s účinnosťou od 11. 01. 2017. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie otec. O odvolaní otca v čase rozhodnutia súdu v prejednávanej veci (sp. zn. 9P/232/2018) odvolacím súdom rozhodnuté nebolo.

1.1.4. Otec dieťaťa je dvakrát rozvedený, z prvého manželstva má dve plnoleté deti - J., nar. XX. XX. XXXX a K., nar. XX. XX. XXXX, z jeho druhého manželstva pochádza mal. S.. Býva v rodinnom dome v obci Z. v spoločnej domácnosti s S. H. a jej synom S.. Otec maloletého S. je súčasným partnerom matky maloletej S..

1.1.5. Matka maloletej je dvakrát rozvedená. Z prvého manželstva má dve deti - H., nar. XX. XX. XXXX a O., nar. XX. XX. XXXX. Z jej druhého manželstva pochádza mal. S., na ktorú dostáva výživné 55 eur mesačne. Matka maloletej býva so svojimi tromi deťmi, so svojou matkou a bratom v 4-izbovom byte, ktorý je vo vlastníctve jej matky. Byt je kompletne zariadený a deti majú v domácnosti vytvorené vhodné podmienky.

1.1.6. Maloletá S. navštevuje predškolské zariadenie na ul. Y. v Y. od 02.XX.XXXX. Do materskej školy dieťa doprevádza matka, o dieťati sa informuje a riadne sa o neho stará. Dieťa je zdravé, odborné ambulancie nenavštevuje.

1.1.7. Kolízny opatrovník v konaní uviedol, že dieťa chodí k otcovi necelý rok iba v sobotu bez prespania a vzhľadom na to je klasická striedavá osobná starostlivosť podľa všetkého nerealizovateľná. Rodičia sú v konfliktnom postavení, čo je zrejmé z trestných konaní a napadnutí. Ich vzťahy sú napäté a nevedia medzi sebou komunikovať. Otec má v zásade právo na styk s dieťaťom, no styk by sa mal rozširovať postupne, keďže dieťa u otca ešte neprespalo.

1.1.8. Vo veci bolo vykonané znalecké dokazovanie znalcom PhDr. M. G., znalcom z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a klinická psychológia dospelých, ktorý mal v znaleckom posudku posúdiť vhodnosť striedavej osobnej starostlivosti o maloletú S.. Znalec v podanom písomnom znaleckom posudku konštatoval, že napriek popieraniu vzťahu maloletej k otcovi, maloletá má s otcom spoločné zážitky, ktoré by mali postačovať k tomu, aby svoj vzťah v rámci styku s prespávaním mohli realizovať. Znalec konštatoval, že striedavá osobná starostlivosť nie je tohto času a za daných okolností (vzťahy v rodine medzi rodičmi, partnermi rodičov, ako aj trestné oznámenia, fyzické inzultácie, atď.), v záujme maloletej, resp. v záujme zdravého psychického a fyzického vývoja maloletej a nie je ani prakticky realizovateľná. Znalec navrhol ponechať maloletú S. v osobnej starostlivosti matky a styk s otcom upraviť na každý párny víkend od piatku poobedia do nedele večera s prespávaním, školské prázdniny sviatky a voľné dni rozdeliť rovnocenne medzi rodičov.

1.2. Po právnej stránke napadnutý rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 24 ods.2, ods. 4, ods. 5, § 25 ods. 1, ods. 2, § 26, § 36 ods. 1 zákona číslo 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“), § 2 ods. 1, § 121 Civilného mimosporového poriadku (zákon číslo 161/2015 Z.z., ďalej len „CMP“), § 159 Civilného sporového poriadku (zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“).

1.3. Konštatoval, že o vyživovacej povinnosti otca naposledy rozhodol rozsudkom zo dňa 28. XX. 2019 č.k. 9P/240/2016-516, ktorý rozsudok do rozhodnutia súdu prvej inštancie v tejto veci nenadobudol právoplatnosť, preto konanie pre prekážku začatého konania zastavil.

1.4. Vo veci samej napadnutý rozsudok (v časti úpravy styku otca s maloletým dieťaťom) odôvodnil konštatovaním, že v konaní bolo preukázané, že dieťa je citovo naviazané na matku, pričom rodičia a ich partneri majú medzi sebou značne negatívne vzťahy, ktoré maloletá vníma. Maloletá verbalizuje odmietavý postoj k realizácii styku s otcom, no z vyjadrenia znalca vyplýva, že tento postoj je sýtený matkou a teatrálny, čoho dôkazom je aj snaha matky o ovplyvňovanie vyjadrení dcéry, ktorá je zaznamenaná v znaleckom posudku. Zo záverov znaleckého posudku vypracovaného znalcom v danej veci vyplýva, že doterajšie sociálne správanie sa maloletej vo vzťahu s obidvomi rodičmi poukazuje na to, že maloletá má dobrú vzťahovú väzbu s obidvomi rodičmi, tieto jej vzťahy sú podporené jej osobnou skúsenosťou s rodičmi, čo znamená, že s nimi má viacero zážitkov, ktoré prispeli v dobrom aj v zlom k ich kvalite vzťahu. Odmietanie otca sa nezakladá na skutočnej kvalite vzťahu s otcom, ale na očakávaniach, ktoré má od nej matka v tejto oblasti. Pri súčasnom vzťahu medzi rodičmi striedavá osobná starostlivosť nie je v záujme maloletej, no maloletá má vzťah s otcom vybudovaný na takej úrovni, aby u neho dokázala prespať pár dní. Alternatívny návrh otca na úpravu styku znalec označil za akceptovateľný a v záujme maloletej. Súd preto návrh otca na zverenie maloletej S. do striedavej osobnej starostlivosti ako nedôvodný zamietol. Zároveň však dospel k záveru, že je nutné vyhovieť alternatívnemu návrhu otca na rozšírenie styku, a to aj s prespatím, nakoľko z vyjadrenia znalca je zjavné, že maloletá dokáže vzhľadom na svoj vek zvládnuť krátkodobé odlúčenie od osoby matky.

1.5. Súd prvej inštancie upravil styk otca s maloletou počas bežného roka tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku. Nepárny týždeň bol určený vzhľadom na požiadavku otca, aby počas úpravy styku mohli tráviť čas spoločne maloletá S. a maloletý S. (syn otcovej partnerky a zároveň partnera matky), ktorý má upravený styk s otcom každý páry kalendárny týždeň v sobotu v čase od 9.00 hod. do 18.00 hod. a v nedeľu v čase od 9.00 hod. do 18.00 hod.. Vzťah otca s dieťaťom je potrebné budovať, pričom súdom stanovená úprava styku zabezpečí jednak pravidelné stretávanie sa otca s dieťaťom v súlade s odporúčaním znalca, ako aj prípadné náhradné termíny. Miesto preberania a odovzdávania maloletej bolo určené v bydlisku matky z dôvodu, že takto sa to realizovalo doposiaľ, keď otec si pre dcéru chodí a túto aj odovzdáva motorovým vozidlo, pričom dopytom na príslušné OR PZ bolo zistené, že matka nie je držiteľkou vodičského oprávnenia a ani držiteľkou či vlastníčkou motorového vozidla.

1.6. V súlade s § 24 ods. 5 zákona o rodine matka uložil povinnosť písomne informovať otca o dôležitých otázkach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, predovšetkým o jeho zdravotnom stave, školskej dochádzke, záujmových a mimoškolských aktivitách, a to v pravidelných mesačných intervaloch k poslednému dňu príslušného mesiaca. Účelom stanovenia tejto povinnosti je zabezpečiť, aby mal otec maloletého dieťaťa, ktorému nie je dieťa zverené do osobnej starostlivosti, komplexnejšie informácie o svojom dieťati, keďže matka mu poskytuje informácie o dieťati len v prípade choroby prostredníctvom sms správy iba v poslednú dobu, iné informácie mu neposkytuje. Návrhu otca v tomto smere bolo vyhovené z dôvodu zjavne narušených vzťahov a absencie základnej komunikácie medzi rodičmi ako aj medzi ich partnermi, pričom stanovenie takejto povinnosti je aj preventívneho charakteru, keďže môže znížiť riziko vzniku konfliktných situácií.

1.7. Týmto rozsudkom súd zmenil rozsudok Okresného súdu Topoľčany č. k. 9P/240/2016-166 zo dňa XX. 02. 018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 9CoP/16/2018-207 zo dňa XX. 08. 2018 v časti úpravy styku otca s maloletou.

1.8. Súd prvej inštancie rozhodol, že o náhrade trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, a to z dôvodu neustálenej výšky trov konania účastníkov a trov konania štátu, ktoré vzniknú v súvislosti s vykonaným znaleckým dokazovaním a znalcom predloženým vyčíslením odmeny za znaleckú činnosť (odmena za vypracovanie znaleckého posudku a za účasť na pojednávaní), o ktorom dosiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním otec maloletého dieťaťa. Dôvodil tým, že je držiteľom vodičského oprávnenia, ale nie je držiteľom či vlastníkom motorového vozidla. Za účelom svojej prepravy využíva dočasne zapožičané motorové vozidlo. Doposiaľ maloletú preberal a po ukončení stretnutia odovzdával matke v mieste jej bydliska výlučne on, preto je na čase, aby časť tejto zodpovednosti prevzala na seba aj matka maloletej. Matka využíva na prepravu motorové vozidlá svojho priateľa a iných známych, čo svedčí o jej možnosti zabezpečiť prepravu pre seba aj maloletú, resp. môže túto prepravu zabezpečiť prostriedkami hromadnej dopravy.

2.1. Navrhuje, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a zaviazal matku maloletej prevziať si maloletú po ukončení styku s otcom v mieste bydliska otca maloletej.

3. Rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku III., ktorým upravil styk otca s maloletou S., napadla odvolaním aj matka maloletého dieťaťa.

3.1. Dôvodí tým, že súd prvej inštancie nezistil správne a úplne skutočný stav vecí, poukazujúc na závery znaleckého dokazovania, počas ktorého sa maloletá jasne vyjadrila, že u otca prespávať nechce. Ďalej poukázala na nejednoznačné závery znalca, či maloletá je schopná zvládnuť krátkodobé odlúčenie od matky, kde znalec konštatoval, že by toho mala byť schopná, nakoľko deti v jej veku sú schopné prespať už aj u kamarátky a vyslovil len predpoklad, že maloletá by krátkodobé odlúčenie od matky mala zvládnuť. Ako matka je presvedčená, že dieťa nemá záujem u otca prespať a aj krátkodobé odlúčenie od nej by aktuálne nezvládla. Za týmto účelom navrhla súdu prvej inštancie vypočúť maloletú dôvodiac, že súd si môže vytvoriť objektívny názor na to, či maloletá je alebo nie je manipulovaná, pokiaľ ide o jej stanovisko k prespávaniu u otca.

3.2. Navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie v dôsledku potreby doplnenia dokazovania zrušiť a vec mu vrátiť na nové prejednanie a rozhodnutie.

4. Matka maloletého dieťaťa k odvolaniu otca v písomnom vyjadrení poukázala na rozsudok Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 9P/240/2016, v ktorom je uvedené, že otec previedol dve motorové vozidlá a svoj spoluvlastnícky podiel k bytu na svoju dcéru K. bez preukázania akéhokoľvek protiplnenia zo strany jeho bývalej manželky, čím sa vzdal majetkovej hodnoty v prospech jednej z troch dcér. Otec dieťaťa nemá žiadny problém s dopravou, na ktorú využíva viacero motorových vozidiel. Ona nie je držiteľkou ani len vodičského oprávnenia a odovzdávanie maloletej tak, ako to navrhuje otec, by jej spôsobovalo neprimerané ťažkosti. Aj v súčasnej dobe otec nedodržiava stanový čas odovzdávania maloletej, z ktorého dôvodu podala návrh na výkon rozhodnutia, ktoré konanie je vedené pod sp.zn. 9Em/5/2019. Navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie v časti, odovzdania a prevzatia dieťaťa ako vecne správny potvrdiť.

5. Otec maloletého dieťaťa k odvolaniu matky v písomnom vyjadrení uviedol, že s odvolaním matky nesúhlasí. Poznamenal, že matka rieši svoju averziu k nemu cez dieťa, maloletú manipuluje, aby sa odmietala s ním stretávať. Nepovažuje preto za vhodné vypočúť maloletú priamo na pojednávaní. Počas návštev, dcéra opakovane tvrdila, že chce u neho prespať, ale mama jej to nedovolí. Sťažuje sa na mamu, že sa s ňou nehrá, ale je iba na mobile. Je presvedčený, že prespávanie maloletej S. bude v jej prospech.

6. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 zákona číslo 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou stranou, v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP, § 362 ods.1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, neviazaný dôvodmi odvolania (§ 66 zákona číslo 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len „CMP“), neviazaný rozsahom odvolania (§ 65 CMP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods.1 CSP), a dospel k záveru, že tak odvolanie otca maloletého dieťaťa, ako aj odvolanie matky dieťaťa, nie je dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

7. Konanie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých je upravené v Civilnom mimosporovom poriadku zákonom č. 161/2015 Z.z., účinnom od 01. 07. 2015 (ďalej len „CMP“).

Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods.2 tohto ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Predmetom konania v danej veci je návrh otca na striedavú osobnú starostlivosť o maloletú S.. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol návrh otca na striedavú osobnú starostlivosť, zastavil

konanie v časti zmeny vyživovacej povinnosti otca voči maloletému dieťaťu a upravil stretávanie sa otca s maloletou S..

8.1. S rozsudkom súdu prvej inštancie a to iba v časti úpravy styku otca s maloletým dieťaťom sa nestotožnil otec maloletej S. s tým, že žiada prehodnotiť iba preberanie a odovzdávanie dieťaťa tak, aby časť tejto povinnosti prebrala na seba matka dieťaťa.

8.2. S rozsudkom súdu prvej inštancie a to tiež iba v časti úpravy styku otca s dieťaťom sa nestotožnila aj matka maloletej S. dôvodiac, že maloleté dieťa nechce u otca prespávať a poukázala na nejednoznačné závery znaleckého dokazovania. Žiada doplniť dokazovanie výsluchom maloletej na súde, zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvej inštancie.

9. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, konanie, ktoré mu predchádzalo, ako aj dôvody uvádzané v odvolaní otca a matky dieťaťa a dospel k záveru, že ich odvolanie nie je dôvodné.

9.1. Ustanovenie § 387 ods. 2 CSP zakotvuje koncepciu zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu. Ak má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie podľa § 220 ods. 2 CSP, ale obmedzí sa len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia. Právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako neoddeliteľnej súčasť práva na spravodlivý súdny proces neznamená povinnosť súdu dať odpoveď na všetky argumenty účastníka, ale len na argumenty zásadného významu, t. j. pre vec rozhodujúce.

9.2. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, nakoľko bola jeho argumentácia vecne správna, objektívna, presvedčivá a v neposlednom rade v súlade s judikatúrou súdnych autorít. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa tak hmotnoprávnu, ako aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný rozsahom odvolania. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmanej činnosti odvolacieho súdu. Na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliadne odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To znamená, že pokiaľ sa v konaní pred súdom prvého stupňa síce vyskytli vady, ale ktoré nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, potom odvolací súd na tieto vady neprihliadne.

9.3. V danej veci odvolací súd preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, nezistil žiadne vady, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

9.4. Odvolací súd, rozhodujúc o odvolaní podanom tak otcom ako aj matkou maloletého dieťaťa, preskúmal v danej veci tak napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, konanie, ktoré mu predchádzalo a tiež dôvody odvolania a skonštatoval, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, jednotlivé dôkazy vyhodnotil a na ich závere vec aj správne právne posúdil. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že účastníci konania sa s dôvodmi uvedenými v napadnutej časti rozhodnutia súdu prvej inštancie nestotožňujú, neznamená, že jeho zdôvodnenie nezodpovedá požiadavkám, ktoré na túto časť rozhodnutia kladie vyššie citované zákonné ustanovenie. Súd prvej inštancie totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré zmenil úpravu stretávania sa otca s maloletou S.. V danej veci súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní o návrhu otca vychádzal zo zásad a princípov uvedenými predovšetkým v ustanovení § 24 ods. 4 Zákona o rodine, pričom v tomto smere dôsledne a v potrebnom rozsahu zistil skutkový stav veci a vyvodil z neho i správne právne závery. Nakoľko odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, v ňom uvádzané dôvody duplicitne opakovať nebude a využijúc postup podľa § 387 ods. 2 CSP sa obmedzuje len na skonštatovanie ich správnosti.

10. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd iba zdôrazňuje, že prvoradou povinnosťou súdu pri určovaní výkonu rodičovských práv a povinností, najmä v časti úpravy styku rodiča, ktorému dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti s dieťaťom, je mať na zreteli predovšetkým a jedine záujem maloletého dieťaťa. V danom prípade je nevyhnutné poukázať predovšetkým na závery

znaleckého dokazovania a znaleckého posudku. Znalec, ktorý je odborná autorita na posúdenie vzťahov maloletého dieťaťa s rodičom, ktorému dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti, v záveroch podaného znaleckého posudku odporučil upraviť stretávanie sa otca s dieťaťom aj s prespávaním u otca. Na druhej strane je tiež potrebné zdôrazniť, že je aj v záujme maloletého dieťaťa a otca dieťaťa, aby sa vytváral od začiatku vzťah medzi otcom a dieťaťom a neskôr aby aj dieťa, ktorého rodičia nežijú v spoločnej domácnosti malo vzor v osobe otca, ktoré v tom prípade je možné upraviť iba širokou úpravou styku rodiča, ktorému dieťa nebolo zverené do starostlivosti, s dieťaťom. V danom prípade ide o šesťročné dieťa, ktoré je podľa záverov znaleckého posudku schopné stretnutia s otcom, aj s prespaním v jeho domácnosti, absolvovať. Tomuto záveru u nasvedčuje aj vyjadrenie kolízneho opatrovníka v danej veci, ktorý sa taktiež s rozhodnutím súdu prvej inštancie stotožnil.

11. Ustanovenie § 387 ods. 3 CSP ukladá odvolaciemu súdu, aby sa vysporiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia s podstatnými tvrdeniami uvedenými v podanom odvolaní.

11.. Otec dieťaťa podanom odvolaní namieta iba spôsob preberania a odovzdávania dieťaťa, ktoré má vždy zabezpečiť on sám.

11.2. Odvolací súd, vzhľadom na skutočnosť, že matka dieťaťa nie je držiteľom vodičského oprávnenia, t.j. otec má vhodnejšie a lepšie podmienky pre realizovanie tejto povinnosti, sa v plnom rozsahu stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie. Námietku otca preto vyhodnotil ako účelovú a neopodstatnenú.

12. Matka maloletého dieťaťa v podanom odvolaní namieta, že súd prvej inštancie nevykonal navrhované dôkazy, a to výsluch maloletej, za ktorých účelom navrhuje zrušiť napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

12.1. Odvolací súd k tejto námietke matky iba dodáva, že je vecou súdu, ktoré z navrhovaných dôkazov účastníkmi konania vykoná a ktoré nevykoná. Za situácie, že súd prvej inštancie mal dostatočne preukázaný skutočný stav veci, a to aj vykonaným znaleckým dokazovaním, bol oprávnený rozhodnúť, že tento navrhovaný dôkaz nevykoná. Odvolací súd sa s týmto záverom súdu prvej inštancie stotožnil a poukazuje iba na skutočnosť, že výsluch maloletého dieťaťa (v danom prípade šesťročného dieťaťa) by mal súd vykonať iba vo výnimočných prípadoch, t.j. v prípadoch, v ktorých nie je možné iným spôsobom správne zistiť skutočný stav veci (§ 35 CMP). Z uvedeného dôvodu námietku matky vyhodnotil ako účelovú a neopodstatnenú.

XX.S poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny, podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP, potvrdil.

XX.O náhrade trov konania rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerov hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený

osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).